

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ 1821

Υπό την θύελλα των απεργιών και την καθιερωμένη αντιπαλότητα των πολιτικών η Ελλάδα τελεί σήμερα σε εμφύλιο πόλεμο χαμηλής, αλλά εξίσου καταστροφικής, εντάσεως ενώ απειλείται με χρεοκοπία και έξωση από την Ε.Ε. Όλοι αγωνίζονται εναντίον όλων για να λαφυραγωγήσουν το δημόσιο χρήμα των δανείων! Αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί πολλές φορές, όπως θύμισε προηγούμενο άρθρο μας. Η επανάληψή του σήμερα παρουσιάζει εκπληκτικές ομοιότητες με το πρώτο που εξελίχθηκε μέσα στη φωτιά της Εθνεγερσίας το 1821-1827. Τότε και τώρα η Ελλάδα διέτρεχε τον έσχατο των κινδύνων, αλλά δεν ομολούσε. Τότε και τώρα έπαιρνε ξένα δάνεια αλλά δεν τα χρησιμοποιούσε για την εθνική σωτηρία. Τότε και τώρα οι φατρίες της σκιώδους εξουσίας της τα σπαταλούσαν για να εξαγοράζουν πελάτες.

Παρατίθενται εδώ τηλεγραφικά όσα κατέγραψε η ακίβδηλη Ιστορία.

Άνοιξη του 1822 εγκαθιδρύεται η πρώτη αιρετή πολιτική *Ελληνική Διοίκησης* της επαναστατημένης Ελλάδος. Αμέσως εναλλασσόμενες φατρίες μάχονται ανοικτά για να τρυγήσουν τους καρπούς. Στις 17 Μαΐου 1822 οι ένδοξοι καπετάνιοι Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Μάρκος Μπότσαρης, Παναγιώτης Γιατράκος και Αλεξάκης Βλαχόπουλος και ο προεστώς Γεώργιος Σισίνης υπογράφουν συμφωνητικό να συμπράξουν πολεμικά κατά των εκλεγμένων αντιπροσώπων του Έθνους «*αν ήθελε λάβει κανείς εξ ημών καταδρομήν*».

Η επαναστατημένη χώρα διχάζεται βαθιά. Την Ανατολική Στερεά Ελλάδα διοικεί ο Άρειος Πάγος με αιρετούς. Καθαιρεί τον Αρχιστράτηγό της Οδυσσέα Ανδρούτσο και τον επικηρύσσει με 5.000 γρόσια, ενώ κατέρχεται ήδη ο τρομερός Δράμαλης. Ταυτόχρονα καταγγέλλει ως συνωμότη τον Δημήτριο Ύψηλάντη. Οι Αθηναίοι καταλαμβάνουν την Ακρόπολη, αλλά «*διηρέθησαν μετά την κυρίευσιν και κατέτρεχον αλλήλους*», καταθέτει ο Σπυρίδων Τρικούπης. Στις 18 Σεπτεμβρίου 1822 αυτοσχέδια συνέλευση των Αθηναίων προκρίτων καταργεί τον Άρειο Πάγο και ανακηρύσσει πάλι Αρχιστράτηγο τον Ανδρούτσο. Ο Άρειος Πάγος αναφέρει στην κεντρική Διοίκηση ότι «*εκηρύχθη αρχιστράτηγος πάσης Ανατολικής Ελλάδος και Θεσσαλίας ο εθνοκατάρατος Δυσσέος*», ενώ ο Γεώργιος Καραϊσκάκης βρίσκεται σε εμφύλιο πόλεμο με τους αρματολούς του Βάλτου για το αρματολίκι των Αγράφων.

Την άνοιξη του 1823 διεξάγονται εκλογές και συνήλθε στο Άστρος της Κυνουρίας η Β' Εθνοσυνέλευση, όπου, σύμφωνα με διάφορα απομνημονεύματα του Ιερού Αγώνα, αναμετρώνται τα κόμματα «*καπετανίστικον και αρχοντικόν, άρχοντες και κλεφτοκαπεταναίοι, αριστοκρατικοί και Ύψηλαντισταί - Κολοκοτρωνισταί, ολιγαρχικοί και δημοκρατικοί, πολιτικοί και πολεμικοί*». Οι άρχοντες της Ύδρας Λάζαρος και Γεώργιος Κουντουριώτης προειδοποιούσαν με επιστολή τους την κυβέρνηση των πολιτικών μην τυχόν πάει στο Ναύπλιο, όπου βρίσκονταν ο «*άρπαξ και κακούργος και αφιλότιμος*» Θεόδωρος Κολοκοτρώνης «*ίνα προσκνήση τον κακούργον εκείνον και αυξήση έτι μάλλον την αλαζονείαν του*».¹ Με τον Κολοκοτρώνη βρίσκονταν οι Δημήτριος Ύψηλάντης, Γεώργιος Καραϊσκάκης, Πλαπούτας, Νικηταράς και ο κυρίαρχος της Ανατολικής Ελλάδος Οδυσσέας Ανδρούτσος.

Παραμονή Χριστουγέννων 1823 στο Μεσολόγγι ο Αλέξ. Μαυροκορδάτος υποδέχεται τον λόρδο Βύρωνα και παράλληλα διαπραγματεύεται με τους τραπεζίτες του Λονδίνου τη σύναψη του πρώτου δανείου. Ο Δημήτριος Ύψηλάντης, ο πιο άδολος του Αγώνα, αποφαινεται ότι «*η Πατρίς κινδυνεύει από τους Τούρκους και από τον Μαυροκορδάτον όστις θέλει να μας παραδώση εις τους Άγγλους*». Στις 16 Δεκεμβρίου ο Πανουργιάς γράφει από τα Σάλωνα στους Ρουμελιώτες οπλαρχηγούς:²

«*Ο περί τα νυν διαπραγματευόμενος δια να δανεισθή και δι' αυτών να εισφέρει στρατεύματα διοικούμενα από εν αναγνώριστον υποκείμενον, πληρωνόμενα από τα δάνεια και δι' αυτών από*

1. *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, τ. ΙΒ', ό.π. (σημ. 2), σ. 296.

2. *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, τ. ΙΒ', ό.π. (σημ. 2), σ. 311.

τα εθνικά εισοδήματα και κτήματα, δεν βαδίζει ειμή να εξουθενώσει την δύναμιν των όπλων μας [...] Αντισταθείτε, αδελφοί, διότι προδίδομεν ρίπτομεν υπό ζυγόν τυραννικώτερον του πρώτου το ταλαίπωρον Έθνος μας».

Στις 20 Φεβρουαρίου 1824 συνάπτεται το δάνειο στο Λονδίνο. Εν τω μεταξύ οι αντίπαλες ομάδες των αγωνιστών είχαν σχηματίσει στον Μοριά δύο κυβερνήσεις: μία στο Κρανίδι με Πρόεδρο τον Γεώργιο Κουντουριώτη και μία στην Τριπολιτσά με Πρόεδρο τον Πετρόμπεη και σύμμαχο τον Κολοκοτρώνη. Όμως, οι περισσότεροι Μοραΐτες συντάσσονται με τους νησιώτες και με τους Ρουμελιώτες οι οποίοι, ωστόσο, εισβάλλουν στην Πελοπόννησο υπό τον Ιωάννη Κωλέττη και τη ρημάζουν!

Ο Μαυροκορδάτος καθαιρεί από το αρματολίκι των Αγράφων τον Γ. Καραϊσκάκη, που φυματικός ψήνεται από τον πυρετό κατάκοιτος στο Αιτωλικό, προπύργιο του Μεσολογγίου. Τον σηκώνουν ημιθανή σε ένα ξυλοκρέβατο και τον εξορίζουν. Η κυβέρνηση δαπανά την πρώτη δόση του δανείου για την εξαγορά των πολεμιστών στον εμφύλιο κατά των Ελλήνων, ενώ το συνήψε εν ονόματι του Έθνους για τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα κατά των Τούρκων! Ο Ανδρέας Λόντος στις 27 Οκτωβρίου 1824 τονίζει:³ *«Έηγαλώθησαν τα εκ του δανείου και των εκποιήσεων χρήματα εις αγοράς παρασίτων και εις αμοιβάς δορυφόρων και άλλας ιδιοτελείας ή κατά πάθος προς ημάς δεν εχορηγήθησαν τα προς εξακολούθησιν της πολιορκίας των Πατρών μέσα».* Ο Βάσος Μαυροβουνιώτης αρνούνταν επί μήνες να παραδώσει το Ναύπλιο στην κυβέρνηση, αλλά το παρέδωσε αμέσως στις 26 Νοεμβρίου, επειδή οι στρατιώτες του *«ενεψυχώθησαν πληροφορηθέντες το φθάσιμον των λιρών και τρέχουσι με προθυμίαν και γενναιότητα».* Οι Ρουμελιώτες πολέμαρχοι Ν. Πανουργιάς, Ι. Γκούρας, Γ. Δυοβουνιώτης και Κίτσος Τζαβέλλας καταφθάνουν έξω από την Κόρινθο για να ενισχύσουν τα αντικυβερνητικά μοραϊτικά στρατεύματα, που πολιορκούν τους κυβερνητικούς, αλλά ξαφνικά στρέφονται εναντίον τους *«ευθύς ως ήκουσαν τον ήχον των λιρών του δανείου».*

Ενώ ο Ιμπραήμ πασάς δηώνει τον Μοριά, οι Έλληνες αγωνιστές σκοτώνονται μεταξύ τους για την ανύπαρκτη πλέον εξουσία ενώ τη Ρούμελη έχουν ανακαταλάβει οι Τούρκοι. Η Εθνεγερσία πνέει τα λείψθια εξ αιτίας των εξεγερθέντων! Την σώζουν, όπως τώρα, οι Ξένες Δυνάμεις που κατά λάθος καταστρέφουν την αρμάδα του Ιμπραήμ στον κόλπο του Ναυαρίνου. Έτσι, στις 12 Ιανουαρίου 1828 ο Ιωάννης Καποδίστριας αναλαμβάνει Κυβερνήτης του πρώτου Ελληνικού Κράτους, που τότε ήταν ανύπαρκτο. Επί πλέον χρωστούσε στους ξένους δανειστές και, φυσικά, αδυνατούσε να εξοφλήσει 70 εκατομμύρια χρυσά φράγκα από τα δάνεια που είχε συνάψει με ληστρικούς όρους και υποθήκη την εθνική γη. Ο Κυβερνήτης επέτυχε την απελευθέρωση και την διεθνή αναγνώριση του πρώτου Ελληνικού Κράτους, αλλά οι τοπάρχες επαναστάτησαν εναντίον του και το 1830 τον δολοφόνησαν!

Καιρός να διαβάσουν την Ελληνική Ιστορία σήμερα και να διδαχθούν όσοι διαμορφώνουν πολιτική, κοινή γνώμη και απεργίες. Αλλά θέλουν την αλήθεια;

Ν.Ι. Μέρτζος

3. Ό.π.